

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Maastricht, van 24 september 2008 in zaak nr. 08/31956 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 november 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 september 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, (hierna: de rechtbank) het tegen het voortduren van de bewaring door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 september 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 6 oktober 2008 heeft de vreemdeling hierop gereageerd.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De uitspraak van 24 september 2008 is een uitspraak als bedoeld in artikel 96 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Daartegen staat ingevolge artikel 84, aanhef en onder a, gelezen in samenhang met artikel 95, eerste lid, van de Vw 2000, geen hoger beroep open.

Appellant betoogt dat er grond is voor de Afdeling om niettemin van het ingestelde hoger beroep kennis te nemen, omdat de rechtbank in strijd met artikel 96 van de Vw 2000 het vooronderzoek niet binnen een week na ontvangst van het beroepschrift heeft gesloten, het beroep ten onrechte niet ter zitting heeft behandeld en niet tijdig op het beroep heeft beslist, zodat geen sprake was van een spoedige beoordeling.

2.2. Voor kennisneming van een appel in weerwil van het bepaalde bij artikel 84, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan grond bestaan, indien sprake is van ernstige schending van eisen van goede procesorde, dan wel van fundamentele rechtsbeginselen, zodanig dat van een eerlijk proces geen sprake is. Dat de rechtbank, naar appellant stelt, door niet tijdig het vooronderzoek te sluiten artikel 5, vierde lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden heeft geschonden en niet binnen de bij artikel 96, tweede lid, van de Vw 2000 heeft beslist, betekent op zichzelf niet dat van zodanige schending sprake is. Dat de rechtbank geen onderzoek ter zitting heeft gehouden leidt evenmin tot dat oordeel, omdat de rechtbank daartoe ingevolge artikel 96, eerste lid, tweede volzin, van de Vw 2000, in afwijking van artikel 8:57 van de Algemene wet bestuursrecht, zonder toestemming van partijen kan besluiten en de vreemdeling in de gelegenheid is gesteld schriftelijk te reageren, hetgeen hij bij brief van 11 september 2008 heeft gedaan.

2.3. De Afdeling is kennelijk onbevoegd om van het hoger beroep kennis te nemen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

verklaart zich onbevoegd om van het hoger beroep kennis te nemen.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.C.S. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
voorzitter

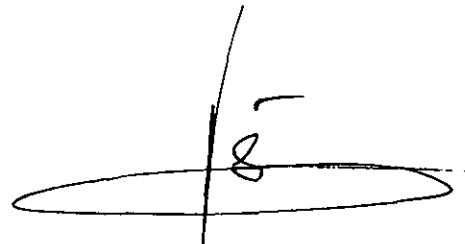
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 oktober 2008

393.

Verzonden: 22 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

POLITIE

Postadres Postbus 14
7500AA ENSCHEDE

Twente

Regio Twente
Korpsonderdeel 8 Afdeling Vreemdelingen
Behandeld door A.W. Koops
Telefoon 053 - 455 72 81
Fax 053-4556698
V-nummer / Zaak / Zaak - 23/11/2007
Datum 23/11/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Regio	Twente
Korpsonderdeel	8 Afdeling Vreemdelingen
Behandeld door	A.W. Koops
Telefoon	053 - 455 72 81
Fax	053-4556698
V-nummer / Zaak	/ Zaak - 23/11/2007
Datum	23/11/2007
Onderwerp	M110-A Maatregel van Bewaring
ontvangen	26 NOV 2007
datum	
aanvrager	
invoer	
controle	

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Astrid Wilma Koops, inspecteur van het regionaal politiekorps Twente, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
 Voorna(a)m(en)
 Geboortedatum
 Geboorteplaats
 Geboorteland : Onbekend
 Nationaliteit(en) : Georgië, Burger van
 Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Hengelo Ov
 Datum : 23/11/2007
 Tijd : 14:30 uur.

2. Okt. 2008 6:53
4. Dec. 2007 13:40

pv den bosch
PV ZWULLE
Vreemdelingen U. Regio Twente
0534556666

Nr. 3019 P. 3/4
Nr. 1878 P. 41/54

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
A.W. Koops

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHTReg.nr: AWB 08 / 31956 VRONTN

UITSpraak, als bedoeld in artikel 96, tweede lid, juncto artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

thans verblijvend in
Detentiecentrum Alphen aan de Rijn, eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Kenmerk: 0711.13.0059.

V-nummer:

I. Procesverloop

Eiser is bij besluit van 23 november 2007 in bewaring gesteld.

Bij uitspraken van 17 december 2007, 4 februari 2008, 11 april 2008 en 14 juli 2008 heeft deze rechtbank en nevenzittingsplaats de eerdere beroepen van eiser tegen (het voortduren van) de bewaring ongegrond verklaard.

Eiser heeft opnieuw beroep ingesteld en heeft daarbij tevens verzocht om toekenning van een schadevergoeding.

Naar aanleiding van dit beroep heeft verweerder een voortgangsrapportage ingezonden. Eiser heeft hierop gereageerd bij schrijven van J.G. Wiebes, advocaat te Lelystad.

Op 17 september 2008 heeft de rechtbank het onderzoek gesloten en met toepassing van de bevoegdheid van artikel 96, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) bepaald dat het onderzoek ter zitting achterwege blijft.

II. Overwegingen

De rechtbank stelt voorop dat over de rechtmatigheid van de bewaring als zodanig reeds is beslist bij haar uitspraak van 17 december 2007. Bij uitspraak van 14 juli 2008 heeft de rechtbank de voortduring van de bewaring nog rechtmatig geacht. Thans ligt derhalve ter beoordeling voor of, gegeven de omstandigheden van het geval, de voortduring van de bewaring nadien rechtmatig was en nog immer is.

Eiser heeft - kort en zakelijk weergegeven - aangevoerd dat de in verband met het voortduren van de bewaring te maken belangenafweging thans in zijn voordeel uit te vallen. Eiser betwist in dit verband dat er in zijn geval sprake zou zijn van zware criminele antecedenten en beargumenteert waarom hij zich in het verleden van een alias heeft bediend. Eiser heeft verweerder verzocht de ongewenstverklaring op te heffen, dan wel tijdelijk op te schorten, dan wel hem in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning asiel. Verwijdering naar Georgië acht eiser in strijd met artikel 3 van het Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Eiser is voorts van mening dat verweerder onvoldoende voortvarend werkt aan (de voorbereiding van) zijn uitzetting. Gelet op het voorgaande stelt eiser zich op het standpunt

Reg.nr AWB 08 / 31956 VRONTN

pagina 2 van 4

dat de bewaring dient te worden opgeheven onder toekenning van schadevergoeding aan eiser.

De rechtbank overweegt als volgt.

Voor zover eiser heeft beoogd het zicht op uitzetting te betwisten door te stellen dat zijn verwijdering naar Georgië een schending van artikel 3 EVRM oplevert is de rechtbank, met verwijzing naar de uitspraak van 4 juli 2003 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (LJN: AL6394), van oordeel dat een beroep op de bescherming van artikel 3 van het EVRM slechts beoordeeld dient te worden in het kader van een aanvraag om een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 (asiel). Aangezien de thans ter beoordeling voorliggende maatregel niet (het beroep tegen) een besluit op een dergelijke aanvraag betreft, kan eisers beroep op artikel 3 EVRM reeds daarom niet leiden tot het ermee beoogde doel. Voor het overige zijn geen feiten of omstandigheden gesteld, noch gebleken, op grond waarvan de rechtbank tot het oordeel zou moeten komen dat het zicht op uitzetting thans ontbreekt.

Uit de gedingstukken blijkt dat verweerder op 22 juli 2008 een vertrekgesprek met eiser heeft gehouden. Vervolgens heeft verweerder voor 3 september 2008 een vertrekgesprek gepland, hetwelk geen doorgang heeft kunnen vinden. Op 8 september 2008 heeft vervolgens weer een vertrekgesprek plaatsgevonden.

Door verweerder zijn geen feiten of omstandigheden gesteld op grond waarvan de rechtbank tot het oordeel zou moeten komen dat het gedurende de periode van 22 juli 2008 tot (in elk geval) 3 september 2008 niet verrichten van enige uitzettingshandeling verweerder niet aangerekend zou kunnen worden.

Door gedurende de periode van 22 juli 2008 tot (in elk geval) 3 september 2008 (toerekenbaar) geen (voorbereidingen op) uitzettingshandelingen te verrichten, heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank niet gehandeld met de bij iedere bewaring vereiste voortvarendheid.

Gelet op hetgeen de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft overwogen in haar uitspraak van 16 mei 2008 (LJN: BD2764), maakt het ontbreken van voldoende voortvarendheid een bewaring die aan alle in de wet gestelde vereisten voldoet eerst onrechtmatig, indien de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

Nu uit de ter beschikking staande gegevens blijkt dat eiser ongewenst is verklaard en (al dan niet zware) criminele antecedenten heeft is naar het oordeel van de rechtbank van een onevenwichtigheid als hiervoor bedoeld geen sprake.

De rechtbank overweegt voorts als volgt.

Bij de beoordeling van de vraag of de toepassing van de bewaring bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid nog gerechtvaardigd is te achten, is de duur van de bewaring van belang. Volgens paragraaf A6/5.3.5 Vreemdelingencirculaire 2000, voor zover thans van belang, geldt als beleidsuitgangspunt dat, naarmate de bewaring voortduurt, het belang van de desbetreffende vreemdeling om in vrijheid te worden gesteld groter wordt en na zes maanden bewaring in het algemeen zwaarder weegt dan het belang om de vreemdeling ter fine van uitzetting in bewaring te houden. Onder omstandigheden kan de termijn echter langer, dan wel korter zijn dan zes maanden. De termijn van zes maanden kan onder meer overschreden worden, indien er bijvoorbeeld sprake is van:

- a. ongewenstverklaring of zware criminele antecedenten,
- b. frustratie door de vreemdeling van het onderzoek naar de vaststelling van de identiteit of nationaliteit;
- c. het feit dat de vreemdeling na de inbewaringstelling één of meerdere procedures ter verkrijging van een verblijfsvergunning is gaan voeren met het kennelijke doel om de uitzetting dan wel de verkrijging van een reisdocument te vertragen;
- d. het feit dat bij het bereiken van de termijn van zes maanden een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid bestaat dat de vreemdeling op korte termijn verwijderd wordt.

Reg nr: AWB 08 / 31956 VRONTN

pagina 3 van 4

Verweerder heeft, blijkens de voortgangsrapportage van 8 september 2008, diezelfde dag een belangenafweging gemaakt in verband met het voortduren van de bewaring (na 6 maanden). Verweerder is daarbij tot de conclusie gekomen dat het belang om eiser ter fine van uitzetting in bewaring te houden groter is dan diens belang om in vrijheid gesteld te worden, aangezien eiser ongewenst is verklaard en/of zware criminele antecedenten heeft, het onderzoek naar zijn identiteit frustreert omdat hij geen enkele inspanning (heeft) verricht ten behoeve van de terugkeer naar zijn land van herkomst, met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid op korte termijn wordt uitgezet, in het verleden gebruik heeft gemaakt van een alias en in verband met te verwachten verzet bij de uitzetting gewacht moet worden op de beschikbaarheid van een escorte.

Aan het door eiser ten aanzien van de aard en/of zwaarte van de criminele antecedenten gestelde kan naar het oordeel van de rechtbank niet het gewicht toegekend worden dat eiser voorstaat. Voor het overige zijn geen bijzondere op de individuele zaak betrekking hebbende persoonlijke belangen gesteld, noch gebleken, zodat verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank, gezien het vorenstaande, (vooralsnog) in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het belang om eiser ter fine van uitzetting in bewaring te houden groter is dan zijn belang om in vrijheid te worden gesteld.

Niet is gebleken dat de voortzetting van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

Het beroep dient derhalve ongegrond te worden verklaard. De rechtbank ziet geen aanleiding de opheffing van de maatregel te bevelen.

Er bestaat geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe dient te worden afgewezen.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als volgt.

Reg.nr. AWB 08 / 31956 VRONTN

pagina 4 van 4

III. BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af

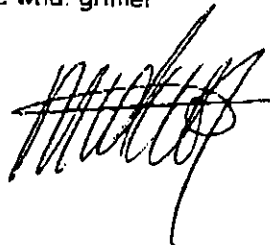
Aldus gedaan door A.W. Oosterman in tegenwoordigheid van H.A.M. van de Ven als griffier en in het openbaar uitgesproken op:

24 SEP. 2008

w.g. M. van de Ven

w.g. A. Oosterman

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Afschrift verzonden op:

24 SEP. 2008

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

SUYDERSEE ADVOCATEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 SEP 2008	
ZAAKNR.	9218
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Per Fax: 070 - 36 51 380
en per gewone post

Inzake: Staat
Betreft: Hoger Beroep vreemdelingenzaken (vreemdelingenbewing)
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 20080395
Datum: 26 september 2008

VERZOEKT OM LAST TOT TOEVOEGING TE VERSTREKKEN.

Hoogedelgestreng Heer/Vrouwe,

Appellant,

de heer geboren op te (Sovjet-
Unie) van Georgische nationaliteit,
thans in vreemdelingenbewing verblijvende in de PI te Alphen a/d Rijn;

te dezer zake woonplaats kiezende te 8232 VM Lelystad aan het Stadhuisplein 67, ten kantore van Suydersee Advocaten van wie mr. J.G. Wiebes, daartoe als advocaat/gemachtigde *daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd* tot het indienen van onderhavig hoger beroepschrift, doet u het volgende meedelen.

Bij uitspraak d.d. 24 september 2008, verzonden op 24 september 2008 van Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Maastricht, Vreemdelingenkamer onder nummer:

Stadhuisplein 67
8232 VM Lelystad

Postbus 7156
8263 AD Lelystad

Telefoon: 0320-222807
Telefax: 0320-236 805

info@suydersee-advocaten.nl
www.suydersee-advocaten.nl

Awb 08 / 31956 (productie 1), is het namens Appellant ingediende (vervolg)beroepschrift d.d. 3 september 2008, gericht tegen de voortdoring van opgelegde maatregel tot vreemdelingenbewaring, ongegrond verklaard.

Appellant kan zich met de inhoud van genoemde uitspraak niet verenigen en is van mening dat het namens hem ingediende beroepschrift gegrond verklaard had dienen te worden. Reden waarom ondergetekende, thans hoger beroep instelt bij uw Afdeling.

DOORBREKING APPELVERBOD:

Het op 3 september 2008 ingediende beroep, betreft een zogenaamd vervolgeroep in de zin van artikel 96 lid 1 Vw. Tegen deze uitspraak staat in principe geen hoger beroep open.

Appellant wijst echter op de uitspraak van uw Afdeling d.d. 18 juni 2004, rolnr. 200403691/1 (JV 2004/324) (productie 2):

"Voor kennisneming van een appel in weerwil van laatstgenoemde bepaling, kan, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in onder meer de uitspraak van 29 januari 2004 in zaak no. 200307815/1 (JV 2004/110), evenwel grond bestaan, indien sprake is van ernstige schending van eisen van goede procesorde, dan wel fundamentele rechtsbeginselen, zodanig dat van een eerlijk proces geen sprake is."

Appellant is van mening dat – zoals uit onderstaande grieven zal blijken – dat in casu van een dergelijke ernstige schending sprake is, waarbij tevens sprake is van schending van wetgeving.

PROCEDURE OVERZICHT:

Op 3 september 2008 stelt Appellant per fax op grond van artikel 96 lid 1 Vw beroep in tegen het voortduren van de maatregel tot bewaring.

Bij brief d.d. 4 september 2008 bevestigt rechtbank Maastricht de ontvangst van het beroep. Aangegeven wordt dat verweerder is verzocht om binnen twee werkdagen aan de rechtbank inlichtingen te verstrekken.

Verweerder zend bij brief d.d. 9 september 2008 c.q. één werkdag te laat, de opgevraagde stukken naar de rechtbank.

Bij brief d.d. 9 september 2008 zend de rechtbank de stukken door aan ondergetekende en biedt een termijn van twee werkdagen om schriftelijk te reageren op de inlichtingen van verweerder.

Op 11 september 2008 c.q. binnen de gestelde termijn, reageert appellant op de stukken van verweerder middels de gronden van het beroep.

Vervolgens verneemt appellant niets van de rechtbank dan wel verweerder tot 25 september 2008, de datum waarop de uitspraak d.d. 24 september 2008 door ondergetekende wordt ontvangen.

Het hoger beroep berust op onderstaande grieven:

GRIEF I:

De rechtbank stelt op pagina 1:

"Op 17 september 2008 heeft de rechtbank het onderzoek gesloten en met toepassing van artikel 96, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) bepaald dat het onderzoek ter zitting achterwege blijft."

Allereerst valt op dat de rechtbank onder het kopje "procesverloop" anders dan hetgeen doorgaans het geval is, niet aangeeft dat het beroepsschrift op 3 september 2008 is ingediend.

De rechtbank schendt artikel 96 lid 1 Vreemdelingenwet. Immers de wet schrijft dwingend voor dat de rechtbank het vooronderzoek binnen een week na ontvangst van het beroepsschrift sluit.

Dit betekent dat het vooronderzoek op 10 september 2008 diende te worden gesloten, hetgeen de rechtbank door overschrijding van deze termijn met nota bene zeven dagen, heeft miskend. De rechtbank heeft voorts appellant niet in kennis gesteld omtrent de sluiting van het onderzoek en het achterwege laten van het onderzoek ter zitting.

GRIEF II:

Artikel 96 lid 1 bepaalt voorts:

"In afwijking van artikel 8:57 van de Algemene wet bestuursrecht kan de rechtbank ook zonder toestemming van partijen bepalen dat het onderzoek ter zitting achterwege blijft."

Nu de rechtbank eerst op 17 september 2008 het onderzoek heeft gesloten en bovendien appellant ter zake niet heeft geïnformeerd, kon daarmee niet meer in afwijking van artikel 8:57 Awb worden bepaald dat het onderzoek ter zitting achterwege blijft. Immers deze mogelijkheid bestaat enkel tot en met 10 september 2008.

Hieruit volgt dat de rechtbank in casu het onderzoek ter zitting niet meer achterwege had mogen laten.

GRIEF III:

In aanvulling op hierboven aangevoerde grief, volgt onderhavige grief. Appellant verwijst in dit kader naar de uitspraak van Rechtbank Haarlem d.d. 23 augustus 2001, Awb 01/37736 (JV 2001/297) (productie 3).

De rechtbank overweegt:

"De rechtbank stelt vast dat artikel 96 geen termijn bevat waarbinnen de behandeling ter zitting dient plaats te vinden. Ook de Memorie van Toelichting biedt daarover geen uitsluitel. Wel is daarin vermeld dat uiterlijk twee weken nadat het beroep is ingesteld uitspraak wordt gedaan. Deze toelichting impliceert dat na de sluiting van het vooronderzoek nog zeven dagen resteren voor de voorbereiding van de zitting, de zitting zelf en het doen van de uitspraak. Dat verdraagt zich niet met de wettekst. Die gaat immers uit van zeven dagen voor het doen van de uitspraak. Indien de toelichting gevolgd zou moeten worden, zou er geen ruimte zijn voor de voorbereiding van de zitting en de zitting zelf.

Gelet op de door de wetgever kennelijk beoogde voortvarendheid bij de rechterlijke toetsing in opvolgende beroepen, ziet de rechtbank aanleiding aansluiting te zoeken bij het systeem dat ingevolge artikel 94 Vw geldt voor eerste beroepen, en ook in opvolgende

beroepen voor de voorbereiding van de zitting en de zitting zelf een termijn van zeven dagen aan te houden. Dat betekent dat in beginsel een termijn van veertien dagen na ontvangst van de kennisgeving geldt als termijn waarbinnen het beroep ter zitting dient te worden behandeld."

Hieruit volgt dat het onderzoek ter zitting uiterlijk 17 september 2008 had dienen plaats te vinden. De rechtbank heeft hier ten onrechte geen gevolg aan gegeven.

GRIEF IV:

Artikel 96 lid 2 Vw bepaalt:

" De rechtbank doet mondeling of schriftelijk uitspraak. De schriftelijke uitspraak wordt binnen zeven dagen na de sluiting van het onderzoek gedaan. In afwijking van artikel 8:66, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht kan de in dat artikel bedoelde termijn niet worden verlengd."

Appellant verwijst naar de uitspraak van de Rechtbank Amsterdam d.d. 18 februari 2002, Awb 02/8602 (JV 2002/184) (productie 4):

"Voor de rechtbank is van doorslaggevende betekenis dat het gaat om de toetsing van de rechtmatigheid van een maatregel, welke maatregel inhoudt dat eiser zijn vrijheid wordt ontnomen. Het belang aan de zijde van eiser is derhalve dermate zwaar dat strikt de hand moet worden gehouden aan de wettelijke regeling in de Vw 2000. Met name waar een duidelijke termijn wordt gesteld, dient als uitgangspunt te gelden dat die termijn wordt negeleefd. Het vorenstaande wordt naar het oordeel van de rechtbank ook tot uitdrukking gebracht in de tekst van het derde lid van artikel 96 van de Vw 2000: een termijn van zeven dagen, welke termijn niet kan worden verlengd. Eiser dient tijdig kennis te kunnen nemen van de uitspraak over het al dan niet voortduren van de vrijheidsontnemende maatregel. De rechtbank stelt vast dat op de zevende dag na sluiting van het onderzoek geen uitspraak is gedaan en eiser op de zevende dag na sluiting van het onderzoek geen oordeel kon vernemen over de rechtmatigheid van het voortduren van de maatregel."

In casu heeft de rechtbank binnen zeven dagen na sluiting van het onderzoek een uitspraak gedaan. Echter nu het onderzoek uiterlijk 10 september 2008 had dienen te worden gesloten op grond van artikel 96 lid 1 Vw, schendt de rechtbank - door eerst op 24 september 2008 een uitspraak te doen - wel degelijk de dwingende bepaling van artikel 96 lid 2 Vw. De uitspraak had uiterlijk 17 september 2008 dienen te worden gedaan nu behandeling ter zitting achterwege is gebleven.

GRIEF V:

Na 10 september 2008 had de rechtbank niet langer het vooronderzoek kunnen sluiten en hierbij bepalen dat het onderzoek ter zitting achterwege blijft. Appellant heeft tot 25 september 2008 geen enkel bericht ontvangen van de rechtbank, terwijl zijn zaak uiterlijk op 17 september 2008 ter zitting had dienen te worden behandeld. Reeds uit het feit dat appellant van zijn vrijheid is beroofd, volgt dat hij zo spoedig mogelijk over de uitslag van zijn beroep dient te worden geïnformeerd.

Appellant concludeert, gelet op het achterwege laten van de behandeling ter zitting, tot schending van artikel 5 lid 3 EVRM.

Hij is niet onverwijld voor een rechter geleid, zijn beroep is niet binnen een redelijke termijn beoordeeld en hij is niet hangende dit proces in vrijheid gesteld. Hij heeft onredelijk lang in onzekerheid verkeerd.

GRIEF VI:

De rechtbank heeft in strijd met de wettelijke bepalingen in de Vreemdelingenwet niet ten spoedigste beslist over de rechtmatigheid van de opgelegde detentie. De schending van de wettelijke bepalingen in samenhang met de voorgeschreven termijnen hebben de besluitvorming ernstig verstoord. Artikel 5 lid 4 EVRM impliceert.

GRIEF VII:

Ten onrechte overweegt de rechtbank op pagina 3 en pagina 4:

"Het beroep dient derhalve ongegrond te worden verklaard. De rechtbank ziet geen aanleiding de opheffing van de maatregel te bevelen.

Er bestaat geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe dient te worden afgewezen."

"De rechtbank:

- *verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;*
- *wijst het verzoek om schadevergoeding af."*

Onderhavige grief dient in samenhang te worden gezien in de context van bovenstaande grieven en mist zelfstandige betekenis.

Op grond van het bovenstaande verzoekt Appellant voornoemd u:

1.

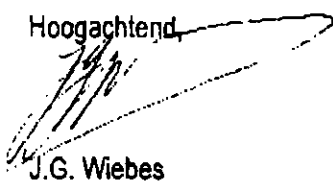
de uitspraak van Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht d.d. 23 september 2008, Awb 08 / 31956 te vernietigen en te bevelen dat:

- de maatregel tot vreemdelingenbewaring met ingang van 3 september 2008, dan wel een door u te bepalen datum dient te worden opgeheven c.q. onrechtmatig wordt verklaard;
- het verzoek tot schadevergoeding toe te wijzen met ingang van 3 september 2008 dan wel een door u vast te stellen datum;

6

II.
Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Hoogachtend,

J.G. Wiebes

Producties: vier

N.B. Afschrift van deze brief (met bijlagen) zond ik heden aan verweerder.